

DATOS IDENTIFICATIVOS

Resistencia de materiais

Materia	Resistencia de materiais			
Código	P52G381V01204			
Titulación	Grao en Enxeñaría Mecánica			
Descritores	Creditos ECTS	Sinale	Curso	Cuadrimestre
	6	OB	2	1c
Lingua de impartición	Castelán			
Departamento	Departamento do Centro Universitario da Defensa da Escola Naval Militar de Marín			
Coordinador/a	Rodríguez Rodríguez, Francisco Javier			
Profesorado	Regueiro Pereira, Araceli Suárez García, Andrés			
Correo-e	fjavierrodriguez@tud.uvigo.es			
Web	http://fatic.uvigo.es			
Descrición xeral	Nesta materia abórdase o estudo do comportamento dos materiais reais en relación coas súas características de resistencia, rixidez e estabilidade, con vistas á comprobación ou dimensionamento dos elementos que forman as estruturas e as máquinas.			

Competencias

Código	
B3	Coñecemento en materias básicas e tecnolóxicas que os capacite para a aprendizaxe de novos métodos e teorías, e os dote de versatilidade para adaptarse a novas situacións.
B4	Capacidade de resolver problemas con iniciativa, toma de decisións, creatividade, razoamento crítico e de comunicar e transmitir coñecementos, habilidades e destrezas no campo da Enxeñaría Industrial na especialidade de Mecánica.
C14	Coñecemento e utilización dos principios da resistencia de materiais.
D1	Análise e síntese.
D2	Resolución de problemas.
D9	Aplicar coñecementos.
D10	Aprendizaxe e traballo autónomos.
D16	Razoamento crítico.
D17	Traballo en equipo.

Resultados de aprendizaxe

Resultados previstos na materia	Resultados de Formación e Aprendizaxe		
Coñecer as diferenzas entre sólido ríxido e sólido elástico	B3 B4	C14	D1 D2 D9 D10 D16 D17
Coñecer os estados de tensións e de deformacións nun sólido deformable e a relación entre eles.	B3 B4	C14	D1 D2 D9 D10 D16 D17

Aplicar o coñecemento adquirido á determinación dos valores máximos da tensión nun punto dun sólido deformable.	B3 B4	C14	D1 D2 D9 D10 D16 D17
Coñecer os principios básicos que rexen a Resistencia de Materiais.	B3 B4	C14	D1 D2 D9 D10 D16 D17
Coñecer as relacións entre as diferentes solicitacións e as tensións que estas orixinan.	B3 B4	C14	D1 D2 D9 D10 D16 D17
Aplicar os coñecementos adquiridos á determinación de solicitacións.	B3 B4	C14	D1 D2 D9 D10 D16 D17
Aplicar o coñecemento adquirido sobre tensións ao cálculo das mesmas en elementos varra	B3 B4	C14	D1 D2 D9 D10 D16 D17
Coñecer os fundamentos das deformacións dos elementos barra	B3 B4	C14	D1 D2 D9 D10 D16 D17
Aplicar os coñecementos adquiridos ao dimensionamento de elementos barra	B3 B4	C14	D1 D2 D9 D10 D16 D17
RESULTADO DE APRENDIZAXE ENAEE: COÑECEMENTO E COMPRENSIÓN. RA 1.2: Coñecemento e comprensión das disciplinas de enxeñaría propias da súa especialidade, no nivel necesario para adquirir o resto das competencias do título, incluíndo nocións dos últimos adiantos. Nivel de desenvolvemento: Adecuado (2). NOTA: Os posibles valores do nivel de desenvolvemento son: Básico (1), Adecuado (2) e Avanzado (3).	B3	C14	
RESULTADO DE APRENDIZAXE ENAEE: ANÁLISE EN ENXEÑARÍA. RA 2.2: A capacidade de identificar, formular e resolver problemas de enxeñaría na súa especialidade; elixir e aplicar de forma adecuada métodos analíticos, de cálculo e experimentais xa establecidos; recoñecer a importancia das restricións sociais, de saúde e seguridade, ambientais, económicas e industriais. Nivel de desenvolvemento: Adecuado (2).	B4		D1 D2 D9 D16
RESULTADO DE APRENDIZAXE ENAEE: INVESTIGACIÓN E INNOVACIÓN. RA 4.3: Capacidade e destreza para proxectar e levar a cabo investigacións experimentais, interpretar resultados e chegar a conclusións no seu campo de estudo. Nivel de desenvolvemento: Básico (1).		C14	D9

Contidos

Tema

1. Reforzo de conceptos de estática. Sólido elástico. Tensións e deformacións.

1.1. Equilibrio estático:

- Condicións de equilibrio
- Centros de gravidade
- Momentos de inercia

1.2. Introducción ao estudo da resistencia de materiais:

- Obxecto e finalidade da resistencia de materiais
- Concepto de sólido elástico
- Definición de prisma mecánico
- Equilibrio estático e equilibrio elástico
- Solicitacións sobre unha sección dun prisma mecánico

1.3. Tensións e deformacións:

- Estado tensional dun prisma mecánico
- Estado de deformación dun prisma mecánico
- Principios xerais da resistencia de materiais
- Relacións entre os estados tensional e de deformación
- Tipos de solicitacións exteriores sobre un prisma mecánico
- Reaccións nas ligaduras. Tipos de apoios
- Sistemas isostáticos e hiperestáticos
- Coeficiente de seguridade. Tensión admisible.

2. Tracción-Compresión

2.1. Tracción ou compresión monoaxial:

- Introducción
- Esfuerzo normal e estado tensional
- Concentración de tensións
- Estado de deformacións

2.2. Tensións e deformacións

- Varra prismática sometida a tracción ou compresión. Influencia do propio peso.
- Concepto de sólido de igual resistencia.
- Barra ou anel de pequeno espesor por forza centrífuga.
- Tracción e compresión hiperestática
- Tensións orixinadas por variacións térmicas ou defectos de montaxe
- Tracción e compresión máis aló do límite elástico. Tensión residual
- Fundamentos de pandeo.
- Equilibrio en fíos e cables.

2.3. Tracción ou compresión biaxial e triaxial:

- Tensións en aneis xiratorios
- Tensións en depósitos de parede delgada sometidos a presión
- Deformacións en esforzos biaxiais e triaxiais

3. Cortadura

3.1. Teoría elemental da cortadura:

- Introducción
- Cortadura pura
- Deformacións producidas por cortadura

3.2. Medios de unión

- Unións remachadas e atornilladas
 - Unións soldadas
-

4. Flexión

4.1. Flexión. Análise de tensións:

- Vigas e diagramas de solicitacións
- Introducción á flexión
- Flexión pura. Lei de Navier
- Flexión Simple
- Rendemento xeométrico
- Estudo do perfil en dobre T
- Enerxía de deformación almacenada en flexión pura
- Flexión desviada
- Esfuerzo cortante en flexión simple. Relacións entre esforzo, momento flector e carga
- Enerxía interna de deformación producida polo esforzo cortante en flexión simple
- Tensións principais. Liñas isostáticas.
- Vigas compostas

4.2. Flexión. Análise de deformacións:

- Introducción
- Ecuación da liña elástica
- Ecuación universal da deformada dunha viga de rixidez constante
- Teoremas de Mohr
- Teoremas da viga conxugada
- Deformacións por esforzos cortantes
- Vigas de sección variable
- Vigas de materiais diferentes
- Flexión hiperestática
- Vigas continuas

Práctica1: Equilibrio estático	Nesta práctica, revisaranse conceptos relaciones co equilibrio estático (p.e. Centro de Gravedade), así como o seu cálculo experimental.
Práctica 2: Módulo de elasticidade	Propónse o cálculo experimental do módulo de elasticidade. A montaxe consta dun bastidor onde se suxeita unha barra plana. A barras de distintos materiais e/ou seccións aplícaselles unha forza coñecida no seu centro e o módulo de elasticidade calcúlase co desprazamento que se produce e os datos xeométricos da barra.
Práctica 3: Práctica de software F-Tool (I)	Esta práctica tratará de familiarizar ao alumno co cálculo de valores de esforzos normais e cortantes en diferentes supostos mediante o emprego dun software de cálculo estrutural.
Práctica 4: Práctica de software F-Tool (II)	Tratará de introducir ao alumno no cálculo de estruturas planas de complexidade crecente, obtendo esforzos normais, cortantes e flectores, así como a deformada ante diferentes tipos de carga.
Práctica 5: Práctica de software F-Tool (III)	Tratará de introducir ao alumno no cálculo de estruturas planas de complexidade crecente, obtendo esforzos normais, cortantes e flectores, así como a deformada ante diferentes tipos de carga.
Prácticas 6 e 7: Introducción á análise estrutural mediante software	Realización de exemplos de análise estrutural mediante métodos analíticos e computacionais.

Planificación

	Horas na aula	Horas fóra da aula	Horas totais
Lección maxistral	28	28	56
Prácticas de laboratorio	14	14	28
Seminario	7	0	7
Exame de preguntas de desenvolvemento	13	26	39
Práctica de laboratorio	15	5	20

*Os datos que aparecen na táboa de planificación son de carácter orientador, considerando a heteroxeneidade do alumnado.

Metodoloxía docente

	Descrición
Lección maxistral	Nas clases de teoría explícanse os fundamentos de cada tema. Os alumnos dispoñen na bibliografía dos libros de texto recomendados onde se atopa desenvolvido o tema que se está estudando, ademais da información da web que contén o arquivo coa presentación do tema.
Prácticas de laboratorio	Nas clases prácticas aplicaranse os conceptos desenvolvidos en cada tema á resolución de problemas. Deseñáronse unha serie de prácticas acorde co desenvolvemento da materia de teoría co fin de fixar conceptos explicados nesa clase e así o alumno vaia desenvolvendo a súa habilidade para expor solucións técnicas, e ir desenvolvendo a súa creatividade.

Seminario	Nos seminarios analízanse e propoñen unha serie de problemas que teñen que realizar individualmente ou en grupo. O alumno deberá resolver exercicios e problemas baixo a supervisión e corrección do profesor.
-----------	--

Atención personalizada

Metodoloxías	Descrición
Lección maxistral	No ámbito da acción tutorial, distínguense accións de tutoría académica así como de tutoría personalizada. No primeiro dos casos, o alumnado terá á súa disposición horas de tutorías nas que pode consultar calquera dúbida relacionada cos contidos, organización e planificación da materia, co desenvolvemento do proxecto, etc. As tutorías poden ser individualizadas, pero fomentaranse tutorías grupais para a resolución de problemas relacionados coas actividades a realizar en grupo, ou simplemente para informar ao docente da evolución do traballo colaborativo. Nas tutorías personalizadas, cada alumno, de maneira individual, poderá comentar co profesor calquera problema que lle estea impedindo realizar un seguimento adecuado da materia, co fin de atopar entre ambos algún tipo de solución. Conxugando ambos os tipos de acción tutorial, preténdense compensar os diferentes ritmos de aprendizaxe mediante a atención á diversidade. Os profesores da materia atenderán persoalmente ás dúbidas e consultas dos estudantes, tanto de xeito presencial, segundo o horario que se publicará na páxina web do centro, e a través de medios telemáticos (correo electrónico, videoconferencia, foros FAITIC, etc.).) baixo a modalidade de cita previa.

Avaliación

	Descrición	Cualificación	Resultados de Formación e Aprendizaxe		
Exame de preguntas de desenvolvemento	Proba Final (PF) que representa o 40% da EC.	70	B3	C14	D1
	2 Controis Teórico-Prácticos (PT) que representan: 2x15%=30% da EC.		B4		D2 D9 D10 D16
Práctica de laboratorio	Memorias de Prácticas (PL) que representan o 20% da EC.	30	B3	C14	D1
	Memorias de Entregables (PE) que representan o 10% da EC.		B4		D2 D9 D16 D17

Outros comentarios sobre a Avaliación

Convocatoria ordinaria: avaliación continua

O método de avaliación continua (EC) valorará os resultados alcanzados polos alumnos nas diferentes actividades realizadas ao longo do curso, agrupándose en tres partes: Controis Teórico-Prácticos (PT), Memorias de Prácticas (PL), Memorias de Entregables (PE) e Proba Final (PF).

A nota da avaliación continua (NEC) será o resultado de aplicar a media aritmética ponderada da nota de cada unha das partes (PF, PT, PL e PE), tal e como se reflicte a continuación:

$$NEC = 0,4 \text{ PF} + 0,3 \text{ PT} + 0,2 \text{ PL} + 0,1 \text{ PE}$$

Para aprobar a avaliación continua, deberán cumprirse dúas condicións: ter unha NEC maior ou igual a 5 e unha PF maior ou igual a 4. En caso de incumprirse a última condición, ignorarase a cualificación PL e PE, pasando a obter unha cualificación de suspenso na avaliación continua da materia, cunha puntuación igual ao mínimo de 4.0 e a media ponderada de PF e PT.

Convocatoria ordinaria: exame ordinario

Aqueles alumnos que non consigan superar a materia polo método de avaliación continua, deberán presentarse ao exame ordinario, onde se avaliarán todas as competencias da materia. Os resultados deste exame suporán o 100% da nota final do alumno, sendo requisito imprescindible para superar a materia obter unha cualificación maior ou igual a 5. Por último, cabe destacar a opción que todo alumno ten para subir o seu NEC. Noutras palabras, os alumnos que superen a materia por avaliación continua terán a posibilidade de presentarse ao exame ordinario para mellorar a súa nota.

Convocatoria extraordinaria

Os alumnos que non superen a materia na convocatoria ordinaria, realizarán un exame extraordinario que terá o mesmo formato e os mesmos requisitos que o exame ordinario.

Compromiso ético

Na súa dobre condición de militar e alumno da Universidade de Vigo, este está suxeito ás obrigacións derivadas de ambas as institucións. No que a alumno universitario concierne, o Estatuto do Estudante Universitario, aprobado polo Real Decreto 1791/2010 de 30 de decembro, establece no seu artigo 12, punto 2d, que o estudante universitario ten o deber de absterse da utilización ou cooperación en procedementos fraudulentos nas probas de avaliación, nos traballos que se realicen ou en documentos oficiais da universidade. Así mesmo, a LCM, no seu artigo 4 concernente ás regras de comportamento do militar, establece na súa décimo quinta regra que este cumprirá con exactitude os seus deberes e obrigacións impulsado polo sentimento da honra, [].

Por iso, espérase que o alumno teña un comportamento ético adecuado. Si detectásese un comportamento pouco ético durante o curso (copia, plaxio, uso de dispositivos electrónicos non autorizados ou outros), penalizarase ao alumno cunha

nota de 0,0 na proba escrita ou entregable onde se detectase devandita fraude.

Bibliografía. Fontes de información

Bibliografía Básica

Ortiz Berrocal, Luis, **Resistencia de Materiales**,

Bibliografía Complementaria

González Taboada, J. Antonio, **Tensiones y deformaciones en materiales elásticos**,

Gere y Timoshenko, **Resistencia de Materiales**,

Vázquez Fernández M, **Resistencia de Materiales**,

Ortiz Berrocal, Luis, **Elasticidad**,

Feodosiev, V.I., **Resistencia de Materiales**,

Rodríguez Avial, F., **Problemas resueltos de resistencia de materiales**,

Rodríguez Avial, M y Zubizarreta, V., **Problemas de elasticidad y resistencia de materiales**,

Miroliúbov, I, **Problemas de Resistencia de Materiales**,

Recomendacións

Outros comentarios

A materia Resistencia de Materiais constitúe o estudo do comportamento dos materiais reais en relación coas súas características de resistencia, rixidez e estabilidade. Esta disciplina require da base conceptual necesaria para a súa correcta comprensión. É por iso que para cursar con éxito esta materia o alumno debe ter:

- Capacidade de comprensión escrita e oral.
- Capacidade de abstracción, cálculo básico e síntese da información.

Plan de Continxencias

Descrición

=== MEDIDAS EXCEPCIONAIS PLANIFICADAS ===

Ante a incerta e imprevisible evolución da alerta sanitaria provocada polo *COVID-19, a Universidade de Vigo establece unha planificación extraordinaria que se activará no momento en que as administracións e a propia institución determinen atendendo a criterios de seguridade, saúde e responsabilidade, e garantindo a docencia nun escenario non presencial ou parcialmente presencial. Estas medidas xa planificadas garanten, no momento que sexa preceptivo, o desenvolvemento da docencia dun modo máis áxil e eficaz ao ser coñecido de antemán (ou cunha ampla antelación) polo alumnado e o profesorado a través da ferramenta normalizada e institucionalizada das guías docentes.

A continuación, reflíctense os apartados da presente guía docente que sufrirán modificación no caso ter que abordar a docencia en modalidade virtual:

a) Apartado 6 (CONTIDOS)

Cambios nos contidos prácticos:

- Práctica 1. Equilibrio estático e Práctica 2. Módulo de elasticidade.

En caso necesario substituiríanse con sesións de clase maxistral que se realizarían por medios telemáticos (vídeo conferencia) e nas que sería o profesor o que resolvería as actividades prácticas.

- Prácticas 3 a 7: As Prácticas mediante o Software F-Tool e outros métodos analíticos e computacionais.

Mantéñense, pero en caso necesario realizaríanse de modo non presencial por parte dos alumnos.

b) Apartado 8 (METODOLOXÍA DOCENTE)

Engádense dúas novas metodoloxías docentes:

8.4. Sesión maxistral e/ou sesión práctica virtual síncrona

Impártese a través dunha plataforma de videoconferencia web. Cada sala contén diversos paneis de visualización e compoñentes, cuxo deseño se pode personalizar para que se adapte mellor ás necesidades da clase. Na aula virtual, os profesores (e aqueles participantes autorizados) poden compartir a pantalla ou arquivos do seu equipo, empregar unha lousa, chatear, transmitir audio e vídeo ou participar en actividades en liña interactivas (enquisas, preguntas, etc.).

8.5 Foros de discusión

Actividades desenvolvidas nunha contorna virtual para resolución de dúbidas e/ou debater sobre cuestións que xurdan durante o estudo da materia.

c) Apartado 10 (AVALIACIÓN DA APRENDIZAXE)

As probas de avaliación realizaranse empregando plataformas de teledocencia.

En caso de impartición da docencia en modalidade non presencial, a actividade docente impartirase combinando a plataforma de teledocencia FAITIC-Moodle e o Campus Remoto da Universidade de Vigo, para garantir a accesibilidade do alumnado aos contidos docentes.
